

A. G. R. U.

IN EPARHIA MARAMUREȘULUI

Suplimentul Organului „Dumineca”

Administrația: Biroul AGRU-lui Sighet, Piața Unirei No. 25.

Apare deodată cu „Dumineca”.

Prețul 1 Leu împreună cu „Dumineca”.

Parohia număr și parohia suflet.

Comitetul Central pentru a satisface promisiunii, în Buletinul Agru, în fiecare număr al acestui organ lunar, ne dă pe lângă informațiunile necesare, în diferite articole, un material bogat, îndemnându-ne pe noi în special cari suntem mai departe de centrele culturale și mișcările catolice de azi, că ce și cum trebuie să lucreze un Agru ideal.

Și oare este acest organ îndeajuns apreciat și urmează oare organizațiile întocmai, întru câtva ori nici cum îndemnul și ideile arătate din lună în lună?

Dela ultimul Congres ținut la Lugoj au trecut lunile de toamnă, a trecut iarna, a trecut postul Crăciunului și sf. serbători ale Crăciunului, suntem în postul mare, adică acele săptămâni, luni și timpuri, când nu numai la sate, ci și la orașe se poate lucra mai mult.

Și oare lucrat-am noi în aceste luni în mod conștient, îndeplinind datorițele noastre, nu numai ca Agriști dar ca catolici, în zilele de azi?

Aceasta temă este sulevată în Bu-

letinul Agru Nr. 2 a. crt. în articolul: „Parohia număr și parohia suflet.” Arătând, că cine este și cine trebuie să fie sufletul organizațiilor Agrului.

Tot așa în un alt număr (Nr. 3 — 1934.) nise arată, că ce și cum să lucreze un Agru ideal.

Doară nu va fi de prisos dacă vom spicui din acest articol, îndemnând organizațiile noastre, ca barem acum în timpul postului mare să se pună la lucru, dacă nu au lucrat în lunile trecute, că apoi vine primăvara, vara și vai că puțini se vor mai interesa de Agru și cine va ajunge iară Congresul Eparhial și va trebui să dea seama despre aceea ce a făcut sau nu a făcut, ce va raporta? Dacă nici nu vom atinge idealul, barem să fim cu conștiința liniștită, că am făcut tot ce și cum am putut.

În primul rând fie care organizație are nevoie de un animator continuu, care poate să fie și vre-un mirean cu trageră de inimă și cu înțelegere pentru rosturile Agrului. Aceasta persoană trebuie să stăruiască mereu ca să se realizeze măcar programul minimal de activitate.

Conducătorii locali ai Agrului trebuie să știe, că principiul conducător

al Agrului este: formarea conştiinţelor la lumina învăţăturei catolice. Ori ce mijloc ce serveşte la formarea acestei conştiinţe şi concepţii e bun, dar sunt a se înlătura cu pricepere mijloace cari nu sunt în concordanţă cu spiritul moralei şi al concepţiei catolice.

Programul minimal variază la fiecare organizaţie după împrejurări şi posibilităţi. Dacă sunt participanţi şi împreună lucrători se face mai mult, dacă nu, fireşte că mai puţin. Suntem convinşi, că nu avem o atât de neînsemnată organizaţie parohială, în care barem odată pe lună nu s'ar putea da un program potrivit.

Membrii Agrului trebuie să fie lămurii, că a fi membru activ al Agrului, în corul Agrului, ori în alte activităţi întreprinse de Agru, nu înseamnă numai a aranja baiuri, a face excursiuni, a întreprinde reprezentaţii teatrale, a participa la şezătoare şi apoi a neglija Liturgia în dumineci şi serbători, a neglija mărturisirea şi cuminecarea mai deasă. Acestea sunt chestiunile de onoare pentru Agrişti şi totodată de conştiinţă. Fără contactul permanent cu biserica şi cu slujbele ei, agriştilor le va lipsi spiritul religios necesar pentru reuşita scopului ce are Agrul ca deviză.

A fi Agrist, înseamnă a fi mai bun ca alţii, adică a ţine nu numai poruncile lui Dumnezeu şi ale Bisericii catolice întocmai, ci şi ale ţării noastre. A fi Agrist înseamnă a se purta mai disciplinat, nu numai în afară, dar şi acasă, a se îmbrăca cum ni se sfătuiesc toate acestea chiar şi în sf. Scriptură.

A fi agrist înseamnă azi a fi şi un propagator al presei bune, a citi şi a

îndemna şi pe alţii la cetitul cărţilor, despre care atât de frumos ne spune Miron Costin, care a fost Logofăt Mare în Moldova în anul 1674: „Cu cetitul cărţilor cunoaştem pe Ziditorul nostru Dumnezeu, cu cetitul pentru greşele noastre milostiv îl aflăm. Insuşi Mântuitorul nostru, Domnul şi Dumnezeul Hristos ne învaţă, zicând: cercaţi Scripturile. Scriptura depărtate lucruri de ochii noştri ne învaţă, cu acele trecute vremi să pricepem cele viitoare.

Scopul oricărei prese creştine.

Ebdomadarul catolic „The Commonwel“ din Statele Unite, cu ocazia împlinirii a 10 ani dela apariţie, a publicat următoarele gânduri, ce se potrivesc exact şi pentru noi: „Dintre toate forţele care pot influenţa viaţa publică (la care are dreptul), catolicismul este cel mai puţin organizat pentru a exercita cu efect şi folos influenţa prin presă asupra marelui public. Putem eventual afirma că presa noastră este (până la un punct) suficientă pentru a îndruma „intern“ pe credincioşii proprii. Dar fondatorii acestei publicaţii doresc înainte de toate, să preia şi bobligaţiile „exteriore“ ale presei creştine, — negreşit ca mireni, nu ca propovăduitori oficiali ai adevărului creştin pe toate terenurile vieţii publice, ci ca scriitori independenţi care clădesc opera lor temeinic şi în toată libertatea pe măreţele principii ale creştinismului adevărat, — în adâncul individului caşi al societăţii.“ Numele publicaţiei arată program voim să luminăm spiritele, să înlăturăm neînţelegerile, ura reciprocă, egoismul social, să contribuim la reclădirea societăţii, fondate de adevărul creştin şi în partea ei spirituală şi în latura culturală. („Farul Nou“)